

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκκί. Τὸ ἀγριοκουκκὶ ἔτονίσθη κατὰ τὸ ἀπλοῦν κουκκί.

Εἴδη καὶ ποικιλίαι τῆς δημώδους οἰκογενείας τῶν πτερίων τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papillionaceae)

1) Τὸ γένος τοῦ βίκου (vicia) βίκος ὁ στενόφυλλος (vicia angustifolia) πολλαχ. Συνών. ἀγριοκουκκίς 3.

2) Βίκος ὁ νόθος (vicia hibrida) ἐνιαχ. 3) Βίκος Ναρβώνιος (vicia Narbonensis) Ἡπ. Θεσσ. (Βελεστ. ἄρισ.) Πελοπν. (Λακων.) 4) Τοῦ γένους τοῦ λαθύρου (lathyrus) λάθυρος ὁ ἑτήσιος (lathyrus appuus) ἐνιαχ.

5) Τοῦ γένους τοῦ θέρμου (lupinus) θέρμος ὁ ἑτήσιος (lupinus appuus) ἐνιαχ.

Πβ. ἀγριοκουκκεά, ἀγριολούπινας. [**]

ἀγριοκουκολαθούρι τό, ἀμάρτ. ἀγριοκουτσόλαθρι Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τῶν οὐσ. κουκκὶ καὶ λαθρούρι.

Τὸ φυτὸν λάθυρος ἡ ἀφάκη (lathyrus aphaca) ὅμοιον πρὸς κουκκεάν. Συνών. ἀγριολαθούρι 1. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 221. [**]

ἀγριοκουκουναρεά ἥ, Πελοπν. (Άρκαδ.) — Λεξ. Περιδ. Βυζ. ἀγριοκουκουναρεά Θράκ. (Άδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκκουναρεά. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ πεύκη.

ἀγριοκουκούτσα ἥ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκκούτσα.

Τὸ φυτὸν ἀγριαγκινάρα 1 α, ὁ Ἰδ. [**]

ἀγριόκουκλος ὁ, Ιων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκλος.

Πιθανῶς τὸ πτηνὸν ἀγριόγαλλος, ὁ Ἰδ. [**]

ἀγριοκουμαρεά ἥ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουμαρεά.

Τὸ ὅμοιον πρὸς κόμαρον δένδρον κυδωνίαστρον τὸ γνεφαλῶδες (cotoneaster tomentosa) τῆς τάξεως τῶν ζοδωδῶν (rosaceae). [**]

ἀγριοκούμαρο τό, πολλαχ. ἀγριοκούμαρε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κούμαρο.

1) Ο καρπὸς τῆς ἀγριοκουμαρεᾶς, ὁ Ἰδ., πολλαχ. καὶ Τσακων. 2) Κόμαρος ἡ ἀνδράχλη (arbutus andrachne) τῆς τάξεως τῶν ἐρεικωδῶν (ericaceae) Τσακων. Συνών. ἀντρόκαλα.

ἀγριοκούνελο τό, Εῦβ. (Πλατανιστ.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουνέλι.

1) Τὸ ζῆφον ἄγριος κόνικλος ἀγν. τόπ. Ἀντίθ. ἡ μεροκούνελο. 2) Τὸ ζῆφον λεκτίς (mustela foina). Συνών. κουνάβι. [**]

ἀγριοκουνούπι τό, Θήρ. ἀγριοκούνουπο ΓΧατζιδ. MNE 2,184.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουνούπι.

Τὸ ἔντομον ὁφίων ὁ κίτρινος (ophio luteus) τοῦ γένους τῶν ὁφιονωδῶν (ophioninae) τῆς τάξεως τῶν ὑμενοπτέρων. [**]

ἀγριόκουρας ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κοῦρος.

Τὸ πτηνὸν ἀγριοκόρας, ὁ Ἰδ. Συνών. ἀγριοπετεινός.

ἀγριοκούρι τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριόκουρας.

Μικρὸς ἀγριοκόρας 1, ὁ Ἰδ.

ἀγριοκούρι τό, Προπ. (Πάνορμ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριόκουρος.

Ο μικρὸς ἀγριόκουρος, ὁ Ἰδ.

ἀγριόκουρκος ὁ, Προπ. (Πάνορμ.) ἀγριόκουρκα ἡ, Προπ. (Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κοῦρκος.

Ἀγριόγαλλος, ὁ Ἰδ.

ἀγριοκουτσουνάδα ἥ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουτσουνάδα.

Ἄγριόχορτον τοῦ γένους τῆς καυκαλίδος (caucalis), καυκαλὶς ἡ παράλιος (caucalis maritima) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae). [**]

ἀγριοκουτσουνίδα ἥ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουτσουνίδα.

Ἀγριοκουτσουνάδα, ὁ Ἰδ. [**]

ἀγριοκουτσουπεξά ἥ, Ήπ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουτσουπεξά.

1) Κερκὶς ἡ κερωνοειδής (cercis siliquastrum) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papillionaceae), δένδρον δασικόν, οὔτινος τὸ μὲν ἔγχον χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν ἀγγείων, οἱ τρυφεροὶ βλαστοὶ διατηροῦνται ἐν ἄλμῃ καὶ τὰ ἄνθη χρησιμεύουν εἰς παρασκευὴν σαλάτας. 2) Ἡ ἀγριοκερατεξά, ὁ Ἰδ. [**]

ἀγριοκουφίτης ὁ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουφίτης.

Τὸ φυτὸν καπνίτης ὁ πυκνανθής (fumaria densiflora) τῆς τάξεως τῶν καπνιτωδῶν (fumariaceae). [**]

ἀγριόκραμπο τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κραμπί.

Εἴδη τοῦ φυτοῦ κράμβης (brassica), οἶνος κράμβη ἡ λαχανώδης (brassica oleracea), κράμβη ἡ Κρητικὴ (brassica Cretica). [**]

ἀγριοκρανειά ἥ, Ήπ. ἀγριοκρανειά Ήπ. (Ἄρτ.) ἀγριακρανειά Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριος καὶ τοῦ οὐσ. κρανειά, παρ' ὁ καὶ ἀκρανειά.

Ο θάμνος κράνεια ἡ θήλεια (cornus sanguinea) τῆς τάξεως τῶν κρανειωδῶν (cornaceae) μὲν ἀβρωτὸν μικρὸν καρπόν, ἐκ τοῦ σκληροῦ ἔγχον τοῦ ὄποίου κατασκευάζονται γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ μοχλοὶ θυρῶν ἐνθ' ἀν. : *Ἀσμ.

Kai θὰ σὲ πάρω νὰ διαβῶ καὶ 'σ τὰ βουνὰ νὰ 'πάγω,
νὰ κόψω ἀγριακρανειά μπερδάτες γιὰ νὰ κάνω

Σωζόπ. Συνών. μαυροβεργιά, ροδόδεντρο. [**]

